

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. februārī iesniedza *Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg* (Vācija) – *Isabelle Walkner/APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG*

(Lieta C-72/17)

(2017/C 144/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Isabelle Walkner*

Atbildētāja: *APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kontrolējošais uzņēmums Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu ⁽¹⁾ 2. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē ir tikai tāds uzņēmums, kura ietekme ir nodrošināta ar kapitāla daļām un balsstiesībām, vai pietiek arī ar līgumā vai faktiski nodrošinātu ietekmi (piemēram, ar fizisku personu iespējām sniegt norādījumus)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka nav nepieciešama ar kapitāla daļām un balsstiesībām nodrošināta ietekme:

vai “lēmums par kolektīvo atlaišanu” Direktīvas 98/59/EK 2. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē pastāv arī tad, ja kontrolējošais uzņēmums darba devējam nosaka tādas prasības, ka ekonomisku apsvērumu dēļ darba devējam ir jāveic kolektīvā atlaišana?
- 3) Ja uz otro jautājumu ir apstiprinoša:

vai Direktīvas 98/59/EK 2. panta 4. punkta otrajā daļā saistībā ar 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu un b) apakšpunkta i) daļu, kā arī 2. panta 1. punktu tiek prasīts, ka darbaņēmēju pārstāvji ir jāinformē arī par to, kādi ir kontrolējošā uzņēmuma lēmumu ekonomiskie vai citi iemesli, ja šo lēmumu rezultātā darba devējs plāno veikt kolektīvo atlaišanu?
- 4) Vai ar Direktīvas 98/59/EK 2. panta 4. punktu saistībā ar 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu un b) apakšpunkta i) daļu ir saderīgi, ka darbaņēmējiem, kuri tiesā ir apstrīdējuši savu atlaišanu saistībā ar kolektīvo atlaišanu, atsaucoties uz to, ka darba devējs, kurš veic atlaišanu, nav pareizi konsultējies ar darbaņēmēju pārstāvjiem, tiek noteikts izklāstīšanas un pierādīšanas pienākums, kas ir plašāks par norādīšanu uz kontroles pastāvēšanu?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša:

kādus papildu izklāstīšanas un pierādīšanas pienākumus saskaņā ar minētajām normām šajā lietā drīkst noteikt darbaņēmējiem?

⁽¹⁾ OV L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. februārī iesniedza *Conseil du Contentieux des Étrangers* (Beļģija) – *X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides*

(Lieta C-77/17)

(2017/C 144/37)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil du Contentieux des Étrangers

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides*

Prejudiciālie jautājumi

- A. Vai Direktīvas 2011/95/ES⁽¹⁾ 14. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir izveidots jauns izslēgšanas noteikums no bēgļa statusa, kas ir paredzēts šīs direktīvas 13. pantā un tādējādi Ženēvas konvencijas 1. panta A daļā?
- B. Gadījumā, ja uz A. jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai šādi interpretēts 14. panta 5. punkts ir saderīgs ar Pamattiesību hartas 18. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punktu, kuros it īpaši ir noteikta prasība par atvasināto Eiropas tiesību atbilstību Ženēvas konvencijai, kuras 1. panta F. daļā paredzētais izslēgšanas noteikums ir formulēts izsmēloši un ir jāinterpretē šauri?
- C. Gadījumā, ja uz A. jautājumu atbilde ir noliedzoša, vai Direktīvas 2011/95/ES 14. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir izveidots bēgļa statusa atteikuma pamats, kas nav paredzēts Ženēvas konvencijā, kura ir jāievēro saskaņā ar Pamattiesību hartas 18. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punktu?
- D. Gadījumā, ja uz C jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai iepriekš minētās direktīvas 14. panta 5. punkts ir saderīgs ar Pamattiesību hartas 18. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punktu, kuros it īpaši ir paredzēta prasība par atvasināto Eiropas tiesību atbilstību Ženēvas konvencijai, jo ar to ir iedibināts bēgļa statusa atteikuma pamats, neveicot pārbaudi attiecībā uz bailēm no vajāšanas, kā tas ir prasīts Ženēvas konvencijas 1.A pantā?
- E. Gadījumā, ja uz A un C jautājumu atbilde ir noliedzoša, kā jāinterpretē jāsniiedz iepriekš minētais direktīvas 14. panta 5. punkts, lai tas būtu saderīgs ar Pamattiesību hartas 18. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punktu, kuros it īpaši ir paredzēta prasība par Savienības atvasināto tiesību atbilstību Ženēvas konvencijai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. februārī iesniedza Conseil du Contentieux des Étrangers (Beļģija) – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Lieta C-78/17)

(2017/C 144/38)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil du Contentieux des Étrangers

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2011/95/ES 14. panta 4. punkts ir saderīgs ar Pamattiesību hartas 18. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punktu?

Un šajā ziņā:

- A. Vai Direktīvas 2011/95/ES⁽¹⁾ 14. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir izveidots jauns izslēgšanas noteikums no bēgļa statusa, kas ir paredzēts šīs direktīvas 13. pantā un tādējādi Ženēvas konvencijas 1. panta A. punktā?